Eesti keele grammatika tabelid

Kuidas tabeleid kasutada	2
Kuidas sõnu käänata	3
Seosed käändsõna vormide vahel	5
Kuidas käänata nimisõna koos	
omadussõnaga	7
Isikulised asesõnad	8
Omadussõna võrdlus	9
Seosed võrdluse vormide vahel	9
Kuidas sõnu pöörata	11
Seosed tegusõna vormide vahel	16

KUIDAS TABELEID KASUTADA

Eesti keeles on käändsõnad (= sõnad, mida käänatakse), pöördsõnad (= sõnad, mida pööratakse) ja muutumatud sõnad.

Käändsõnad on nimisõnad (nt *kass, maja*), omadussõnad (nt *noor, tugev*), arvsõnad (nt *kolm, kolmas*) ja asesõnad (nt *mina, ise, see*). Omadussõnadel on sageli lisaks võrdluse vormid (nt *ilus, ilusam, kõige ilusam*).

Pöördsõnad on tegusõnad (nt armastama, tegema).

Muutumatud sõnad on määrsõnad (nt *kiiresti*, *lähedal*), kaassõnad (nt *taga*, *ilma*), sidesõnad (nt *ja*, *ehk*) ja hüüdsõnad (nt *aitäh*, *oh*). Leidub ka omadussõnu ja asesõnu, mida ei käänata (nt *pilves*, *lugupeetud*, *kogu*).

Muutumatutel sõnadel on tavaliselt vaid üks vorm. Mõnedel määr- ja kaassõnadel on aga kaks või kolm vormi: kuhu? kus? kust? (nt rikkis, rikki; alla, all, alt). Määrsõnadel võib olla samuti võrdluse vorme (nt kaugelt, kaugemalt, kõige kaugemalt; kõvasti, kõvemini, kõige kõvemini).

Üldjuhul koosnevad sõnade vormid kahest osast: tüvest (= kannab sõna tähendust) ja grammatilisest tunnusest. Tunnused väljendavad näiteks arvu, käänet, aega jne (tabelites on nad märgitud sinise kirjaga).

Ühel sõnavormil on sageli mitu tunnust koos, nt keel+te+ga (= mitmus + kaasaütlev kääne), ela+si+me (= lihtminevik + mitmuse 1. pööre), aga tunnus võib ka väljendamata olla (tabelites on sel juhul märk Ø), nt $\tilde{o}pi-lase$ (= ainsus + omastav kääne), $\tilde{o}pi$ (= käskiv kõneviis + olevik + ainsuse 2. pööre).

Tabelitest saad ülevaate, kuidas sõnu käänata ja pöörata ning võrdluse vorme moodustada. Lisaks on näidatud sõnade vormide vahelised seosed: millised vormid on põhilised ehk põhivormid ja kuidas nende alusel saab moodustada teisi vorme.

Sõnade kõik põhivormid on sõnastikus antud. Põhivormide seoseid teiste vormidega näitavad tabelites sinised nooled (\rightarrow) .

Vormide moodustamisel on abiks reeglid, mis seovad omavahel vormide tunnuste variante. Reeglites on musta noole (\rightarrow) ees põhivormi tunnuse variant ja noole taga sellest moodustatud vormi tunnuse variant. Näiteks reeglit te \rightarrow tel loe nii: kui põhivormi tunnus on te, siis moodustatud vormi tunnus on tel (nt $raamatute \rightarrow raamatutel$), reeglit $\emptyset \rightarrow d$ loe nii: kui põhivormil tunnust ei ole, siis moodustatud vormi tunnus on d (nt $kooli \rightarrow koolid$).

Sõna vormides on näidatud ka III välde (märk '), mis võib mõnikord olla ainus erinevus vormide vahel. Näiteks on sõna *k'ool* omastava käände vorm *kooli* (II välde), aga osastava ja lühikese sisseütleva vorm *k'ooli* (III välde).

Käändsõna vormide abil saab väljendada selliseid grammatilisi tähendusi nagu arv ja kääne. Arvul on kaks liiget: ainsus (= üks) ja mitmus (= kaks või rohkem). Käändeid on eesti keeles 14. Neist kolm esimest on abstraktsed ehk grammatilised käänded. Ülejäänud on konkreetsed ehk tähendusega käänded. Sisseütleval käändel võib ainsuses olla kaks vormi: pikk vorm (nt *klubisse, t'eatrisse*) ja lühike vorm (nt *k'inno, k'ooli*). Tabelis on lühike sisseütlev esitatud omaette real. Kui lühikese sisseütleva vorm on sõnal olemas, siis on see sõnastikus antud.

Käändsõna vormid (ainsus)

		ainsus				
kääne	küsimused	tunnused	näited			
nimetav	kes? mis?	Ø	n`aaber	tuba	oluline	õnnel`ik
omastav	kelle? mille?	Ø	n`aabri	t`oa	olulise	õnneliku
osastav	keda? mida?	t, Ø, d, tt	n`aabrit	tuba	olulist	õnnel`ikku
			(k'uud, v'ett)			
sisseütlev	kellesse? millesse?	sse	n`aabrisse	t'oasse	olulisesse	õnnelikusse
lühike sisseütlev	kuhu?	Ø, de, tte	_	t`uppa	olulisse	õnnel`ikku
			(k'eelde, v'ette)	- 1		
seesütlev	kelles? milles? kus?	S	n`aabris	t'oas	olulises	õnnelikus
seestütlev	kellest? millest? kust?	st	n`aabrist	t'oast	olulisest	õnnelikust
alaleütlev	kellele? millele? kuhu?	le	n`aabrile	t`oale	olulisele	õnnelikule
alalütlev	kellel? millel? kus?	1	n`aabril	t`oal	olulisel	õnnelikul
alaltütlev	kellelt? millelt? kust?	lt	n`aabrilt	t`oalt	oluliselt	õnnelikult
saav	kelleks? milleks?	ks	n`aabriks	t`oaks	oluliseks	õnneliku <mark>ks</mark>
rajav	kelleni? milleni?	ni	n`aabrini	t`oani	oluliseni	õnnelikuni
olev	kellena? millena?	na	n`aabrina	t`oana	olulisena	õnneliku <u>na</u>
ilmaütlev	kelleta? milleta?	ta	n`aabrita	t'oata	oluliseta	õnnelikuta
kaasaütlev	kellega? millega?	ga	n`aabriga	t`oaga	olulisega	õnnelikuga

ں

Käändsõna vormid (mitmus)

kellega? millega?

kaasaütlev

		mitmus				
kääne	küsimused	tunnused	näited			
nimetav	kes? mis?	d	n`aabrid	t`oad	olulised	õnnelikud
omastav	kelle? mille?	te, de, e	n`aabrite	tubade	oluliste	õnnelike = õnnel`ikkude
osastav	keda? mida?	id, sid, e/i/u*	n`aabreid	tube = tubasid	olulisi	õnnel`ikke = õnnel`ikkusid
				(j`algu, v`endi)		
sisseütlev	kellesse? millesse?	tesse, desse, esse	n`aabritesse	tubadesse	olulistesse	õnnelikesse = õnnel`ikkudesse
seesütlev	kelles? milles? kus?	tes, des, es	n`aabrites	tubades	olulistes	õnnelikes = õnnel`ikkudes
seestütlev	kellest? millest? kust?	test, dest, est	n`aabritest	tubadest	olulistest	õnnelikest = õnnel`ikkudest
alaleütlev	kellele? millele? kuhu?	tele, dele, ele	n`aabritele	tubadele	olulistele	õnnelikele = õnnel`ikkudele
alalütlev	kellel? millel? kus?	tel, del, el	n`aabritel	tubadel	olulistel	õnnelikel = õnnel`ikkudel
alaltütlev	kellelt? millelt? kust?	telt, delt, elt	n`aabritelt	tubadelt	olulistelt	õnnelikelt = õnnel`ikkudelt
saav	kelleks? milleks?	teke, deks, eks	n`aabriteks	tubadeks	olulisteks	õnnelikeks = õnnel`ikkudeks
rajav	kelleni? milleni?	teni, deni, eni	n`aabriteni	tubadeni	olulisteni	õnnelikeni = õnnel`ikkudeni
olev	kellena? millena?	tena, dena, ena	n`aabritena	tubadena	olulistena	õnnelikena = õnnel`ikkudena
ilmaütlev	kelleta? milleta?	teta, deta, eta	n`aabriteta	tubadeta	olulisteta	õnneliketa = õnnel`ikkudeta

n'aabritega tubadega

tega, dega, ega

õnnelikega = õnnel`ikkudega

olulistega

^{*} Mitmuse osastavas on paljudel sõnadel kaks vormi: lühike (tunnus e/i/u) ja pikk (tunnus sid), nt tube = tubasid, j`algu = j`algasid, v`endi = v`endasid.

Käändsõna põhivormid on ainsuse nimetav, omastav, osastav ja lühike sisseütlev ning mitmuse omastav ja osastav. Neist ainsuse ja mitmuse omastav on aluseks teiste vormide moodustamisel.

- ainsuse omastava alusel moodustatakse:
 - → ainsuse käänded alates pikast sisseütlevast
 - → mitmuse nimetay

- mitmuse omastava alusel moodustatakse:
 - → mitmuse käänded alates sisseütlevast

Sõna põhivormi leiad sõnastikust. Teised vormid moodusta nii: võta vajaliku põhivormi tüvi ja lisa selle vormi tunnus, mida moodustad (tunnused on käändsõna vormide tabelis). Kui selle vormi tunnusel on mitu varianti, siis vali sobiv variant põhivormi tunnuse järgi (nt n) aabrite $\rightarrow n$) aabrites, tubade \rightarrow tubades, õnnelike \rightarrow õnnelikes).

Ainsuse omastava alusel moodustatakse:

ainsuse omastav	— reeglid					
		mitmuse ni	metav			
m`õtte	$\emptyset \rightarrow d$	m`õtted	soolased	vennad	t`oad	
soolase						
venna	-	ainsuse kää	inded			
t`oa	$\emptyset \rightarrow$ sse, s, st, le, l, lt	m'õttesse	soolasesse	vennasse	t'oasse	
ı oa	ks, ni, na, ta, ga	m'õttes	soolases	vennas	t`oas	
		m'õttest	soolasest	vennast	t`oast	
		m`õttele	soolasele	vennale	t`oale	
		m`õttel	soolasel	vennal	t`oal	
		m`õttelt	soolaselt	vennalt	t`oalt	
		m`õtteks	soolaseks	vennaks	t`oaks	
		m`õtteni	soolaseni	vennani	t`oani	
		m`õttena	soolasena	vennana	t`oana	
		m`õtteta	soolaseta	vennata	t`oata	
		m`õttega	soolasega	vennaga	t`oaga	

ی

Mitmuse omastava alusel moodustatakse:

mitmuse omast	tav — reeglid					
	-	mitmuse kä	iänded			
mõtete	$te \rightarrow tesse$, tes, test, tele, tel, telt,	mõtetesse	soolastesse	v`endadesse	kõnedesse	õnnelikesse
soolaste	teks, teni, tena, teta, tega	mõtetes	soolastes	v`endades	kõnedes	õnnelikes
v`enda <mark>de</mark>	de → desse, des, dest, dele, del, delt,	mõtetest	soolastest	v`endadest	kõnedest	õnnelikest
kõnede	deks, deni, dena, deta, dega	mõtetele	soolastele	v`endadele	kõnedele	õnnelikele
õnnelik <u>e</u>	$e \rightarrow esse$, es, est, ele, el, elt,	mõtetel	soolastel	v`endadel	kõnedel	õnnelikel
	eks, eni, ena, eta, ega	mõtetelt	soolastelt	v`endadelt	kõnedelt	õnnelikelt
		mõteteks	soolasteks	v`endadeks	kõnedeks	õnnelikeks
		mõteteni	soolasteni	v`endadeni	kõnedeni	õnnelikeni
		mõtetena	soolastena	v`endadena	kõnedena	õnnelik ena
		mõteteta	soolasteta	v`endadeta	kõnedeta	õnneliketa
		mõtetega	soolastega	v`endadega	kõnedega	õnnelikega

Kuidas moodustada lühikest mitmuse osastavat

Lühike mitmuse osastava on tavaliselt sõnadel, millel ainsuse osastavas tunnus puudub (\emptyset). Mitmuse osastava tunnuse variant (e/i/u) on seotud ainsuse osastava vormi viimase häälikuga (a, e, i, u). Kui vorm lõpeb a-ga, siis on oluline ka esimeses silbis olev häälik. Lühikese mitmuse osastava vormi moodustamiseks asenda ainsuse osastava viimane häälik mitmuse osastava tunnusega (nt l'ehte $\rightarrow l$ 'ehti).

ainsuse osastav	\rightarrow	lühike mitmuse osastav
	reeglid	
t`oitu, õnnel`ikku	$u \rightarrow e$	t'oite, õnnel'ikke
k'ooli, seminari, kivi	$i \rightarrow e$	k'oole, seminare, kive
s`õrme, l`ehte, j`älge	$e \rightarrow i$	s`õrmi, l`ehti, j`älgi
j`alga, sõna, l`inna, l`eiba	$a \rightarrow u$ (kui 1. silbis a, õ, i, ei, äi)*	j`algu, sõnu, l`innu, l`eibu,
v`enda, k`uuma, püha, osa, k`oera	$a \rightarrow i$ (kui 1. silbis e, o, u, ä, ö, ü)*	v'endi, k'uumi, pühi, osi, k'oeri
muna, tuba	$a \rightarrow e$ (kui 1. lühikeses silbis u)	mune, tube

^{*} a-hääliku reeglitel on ka erandeid: p`ikki, s`ilmi, k`ingi; n`elju, v`älju, k`urje, 'orje, t`ühje.

KUIDAS KÄÄNATA NIMISÕNA KOOS OMADUSSÕNAGA

Kui käänad nimisõna koos omadussõnaga, siis omadussõna on viimases neljas käändes omastava vormis.

	ainsus		mitmus		
kääne	näited		näited		
nimetav	tubli õpilane	puhas käsi	tublid õpilased	p`uhtad k`äed	
omastav	tubli õpilase	p`uhta k`äe	tublide õpilaste	puhaste käte	
osastav	tublit õpilast	puhast k`ätt	tublisid õpilasi	p`uhtaid käsi	
sisseütlev	tublisse õpilasesse	p`uhtasse k`äesse	tublidesse õpilastesse	puhastesse kätesse	
lühike sisseütlev	tublisse õpilasse	p`uhtasse k`ätte			
seesütlev	tublis õpilases	p`uhtas k`äes	tublides õpilastes	puhastes kätes	
seestütlev	tublist õpilasest	p`uhtast k`äest	tublidest õpilastest	puhastest kätest	
alaleütlev	tublile õpilasele	p`uhtale k`äele	tublidele õpilastele	puhastele kätele	
alalütlev	tublil õpilasel	p`uhtal k`äel	tublidel õpilastel	puhastel kätel	
alaltütlev	tublilt õpilaselt	p`uhtalt k`äelt	tublidelt õpilastelt	puhastelt kätelt	
saav	tubliks õpilaseks	p`uhtaks k`äeks	tublideks õpilasteks	puhasteks käteks	
rajav	tubli opilaseni	p`uhta∏ k`äeni	tublide õpilasteni	puhaste käteni	
olev	tubli õpilasena	p`uhta k`äena	tublide õpilastena	puhaste kätena	
ilmaütlev	tubli õpilaseta	p`uhta k`äeta	tublide õpilasteta	puhaste käteta	
kaasaütlev	tubli _ õpilasega	p`uhta k`äega	tublide õpilastega	puhaste kätega	

ISIKULISED ASESÕNAD

Eesti keeles on isikulistel asesõnadel pikk ja lühike vorm. Lühikest vormi kasutatakse siis, kui tegijat ei soovita eriti esile tõsta. Kõigis käänetes kahte vormi ei ole.

	ainsus						mitmus					
kääne	1. isik		2. isik		3. isik		1. isik		2. isik		3. isik	
nimetav	mina	ma	sina	sa	tema	ta	meie	me	teie	te	nemad	nad
omastav	minu	mu	sinu	su	tema	ta	meie	me	teie	te	nende	
osastav	m`ind		s`ind		teda			m`eid		t`eid		n`eid
sisseütlev	minusse		sinusse		temasse			m`eisse		t`eisse	nendesse	n`eisse
seesütlev	minus		sinus		temas			m`eis		t`eis	nendes	n`eis
seestütlev	minust		sinust		temast			m`eist		t`eist	nendest	n`eist
alaleütlev	minule	m`ulle	sinule	s`ulle	temale	t`alle		m`eile		t`eile	nendele	n`eile
alalütlev	minul	mul	sinul	sul	temal	tal		m`eil		t`eil	nendel	n`eil
alaltütlev	minult	m`ult	sinult	s`ult	temalt	t`alt		m`eilt		t`eilt	nendelt	n`eilt
saav	minuks		sinuks		temaks		meieks		teieks		nendeks	
rajav	minuni		sinuni		temani		meieni		teieni		nendeni	
olev	minuna		sinuna		temana		meiena		teiena		nendena	
ilmaütlev	minuta		sinuta		temata		meieta		teieta		nendeta	
kaasaütlev	minuga		sinuga		temaga		meiega		teiega		nendega	

Eesti keeles on võrdlusel kolm astet:

- algvõrre (väljendab omadust selle määra näitamata)
- keskvõrre (näitab, et omadus esineb suuremal määral)
- ülivõrre (näitab kõige suuremat omaduse määra)

Ülivõrdel on kaks kuju: pikk (nt *kõige ilusam*) ja lühike (nt *ilusaim*). Lühikest ülivõrret ei saa moodustada kõigist omadussõnadest. Kui sõnal on nii pikk kui ka lühike ülivõrre, siis on nad sõnastikus antud võrdusmärgiga (nt *kõige ilusam* = *ilusaim*).

	tunnused	näited		
algvõrre	Ø	ilus	vana	õnnel`ik
keskvõrre	m	ilusam	vanem	õnnelikum
pikk ülivõrre	kõige + keskvõrre	kõige ilusam	kõige vanem	kõige õnnelikum
lühike ülivõrre	im, em	ilusaim	vanim	õnnelikem

SEOSED VÕRDLUSE VORMIDE VAHEL

Võrdluse põhivorm on algvõrde ainsuse omastav.

- ainsuse omastava alusel moodustatakse:
 - → keskvõrre
 - → lühike ülivõrre

Põhivormi leiad sõnastikust, teised vormid moodusta nii: võta ainsuse omastava tüvi ja lisa sellele keskvõrde või lühikese ülivõrde tunnus. Pika ülivõrde moodustamiseks võta keskvõrde vorm ja lisa selle ette sõna kõige. Mõnel sõnal on kesk- ja ülivõrdes hoopis teine tüvi, nt h'ea – parem, parim, pisike – pisem, pisim.

4

Algvõrde ainsuse omastava alusel moodustatakse:

ainsuse omastav -	_	reeglid		reegel	
		→ ~	keskvõrre	→ ~	pikk ülivõrre
ilusa, k'õrge, suure		$\emptyset \rightarrow m$	ilusam, k'õrgem, suurem	kõige +	kõige ilusam, kõige k'õrgem, kõige suurem
vana, paksu			vanem, paksem*	keskvõrre	kõige vanem, kõige paksem
õnneliku, hapu			õnnelikum, hapum		kõige õnnelikum, kõige hapum
•			-		
		>	lühike ülivõrre		
		$\emptyset \rightarrow im$	ilusaim, k'õrgeim		
			suurim, vanim		
		Ø → em**	õnnelikem		

^{*} Mõnel sõnal võib omastava vormi lõpus olev häälik a või u keskvõrdes muutuda e-ks, nt vana+ Ø – vane+m, paksu+ Ø – pakse+m.

Kuidas moodustada lühikest ülivõrret

Lühikest ülivõrret ei saa moodustada kõigist sõnadest ja moodustamise viis on sõnadel erinev. Kas ja kuidas lühikest ülivõrret moodustada, sõltub mitmuse osastava käände tunnusest:

- kui mitmuse osastavas on ainult sid-tunnusega vorm (nt hapusid), siis lühikest ülivõrret ei ole
- kui mitmuse osastava tunnus on id (nt k'õrgeid), siis liitub lühikese ülivõrde tunnus im ainsuse omastava tüvele (∅ + im)
- kui mitmuse osastava tunnus on e/i/u (nt vanu, õnnel`ikke), siis asendab ülivõrde tunnus im/em ainsuse omastava lõpus oleva hääliku (Ø im/em)

mitmuse osas	tav	ainsuse oma	ainsuse omastav → lühike ülivõrre				
tunnused	näited	reeglid					
sid	hapusid	_	_				
id	ilusaid, k'õrgeid	Ø + im	ilusa → ilusaim, k'õrge → k'õrgeim				
e/i/u	p`ikki, vanu	Ø – im	$pika \rightarrow pikim$, $vana \rightarrow vanim$				
ikke	õnnel`ikke	Ø – em	õnneliku → õnnelikem				

^{**} Reegel kehtib ainult *ik*-lõpuliste sõnade puhul.

KUIDAS SÕNU PÖÖRATA

Pöördsõna vormide abil saab väljendada järgmisi grammatilisi tähendusi:

- isik ehk pööre (väljendab tegijat) ja arv (= ainsus ja mitmus):
 - ainsuse 1. pööre (= ma), 2. pööre (= sa), 3. pööre (= ta)
 - mitmuse 1. pööre (= me), 2. pööre (= te), 3. pööre (= nad)
- · tegumood:
 - · isikuline (tegija on väljendatud)
 - · umbisikuline (tegija jääb väljendamata)
- kõneviis:
 - kindel (väljendab seda, et kõneleja on milleski kindel / miski on reaalne)
 - tingiv (väljendab tegevust, mis toimub ainult teatud tingimusel)
 - kaudne (näitab, et info pärineb kelleltki kolmandalt, kõneleja ainult annab seda edasi)
 - käskiv (väljendab käsku, luba või keeldu)
- aeg:
 - olevik (näitab, et tegevus toimub rääkimise või kirjutamise hetkel või hakkab toimuma tulevikus)
 - minevik (näitab, et tegevus toimus enne sellest tegevusest rääkimist)

Kindlas kõneviisis on kolm liiki minevikku:

- lihtminevik (näitab, et tegevus toimus enne rääkimise hetke, tegevus võib jätkuda või olla lõppenud)
- täisminevik (näitab, et tegevus on rääkimise hetkeks juba lõppenud)

- enneminevik (näitab, et tegevus oli lõppenud mingiks minevikus olnud momendiks)
- kõnelaad:
 - jaatav (näitab, et tegevus toimub)
 - eitav (näitab, et tegevus ei toimu)

Pöördsõnal on ka üldisema grammatilise tähendusega vormid:

- tegevusnimed (väljendavad tegevust üldiselt, kasutatakse tavaliselt koos teiste verbidega):
- ma-tegevusnimi ja selle vormid: mas-, mast-, maks- ja matavorm (nt h'akkan '**ōppima**, k'äin **ujumas**, tulin **söömast**, j'ätsin tegemata)
- da-tegevusnimi (nt tahab **magada**)
- des-vorm (nt `ütles n`aerdes)
- kesksõnad (= pöördsõna ja käändsõna tunnustega vormid):
 - v-kesksõna (nt t'öötav masin), käändub nagu omadussõna
 - tav-kesksõna (nt s'öödav t'aim), käändub nagu omadussõna
 - nud-kesksõna (nt puhanud), kasutatakse kas mitmest sõnast koosnevates tegusõna vormides (nt oleks puhanud) või nagu omadussõnu (nt puhanud lapsed)
 - tud-kesksõna (nt m'üüdud), kasutatakse kas mitmest sõnast koosnevates tegusõna vormides (nt on m'üüdud) või nagu omadussõnu (nt m'üüdud auto)

Tegusõna vormid

Tegevusnimed

	tunnused	näited		
<i>ma</i> -tegevusnimi	ma	lubama	h`akkama	k`äima
seesütlev	mas	lubamas	h`akkamas	k`äimas
seestütlev	mast	lubamast	h`akkamast	k`äimast
saav	maks	lubamaks	h`akkamaks	k`äimaks
ilmaütlev	mata	lubamata	h`akkamata	käimata
4-4	1 4	1.1.1	1 1 4	1 \
da-tegevusnimi	da, ta, a	lubada	hakata	k`äia
des-vorm	des, tes, es	lubades	hakates	k`äies

Kesksõnad

		olevik	minevik
	tunnused	näited	näited
isikuline	v, ev	lubav k`äiv l`aulev	
umbisikuline	tav, dav	lubatav k`äidav l`auldav	
isikuline	nud		lubanud käinud l'aulnud
umbisikuline	tud, dud		lubatud k`äidud l`auldud

Kindel kõneviis

		olevik				lihtminevik			
		tunnused	näited			tunnused	näited		
jaatav	(ma)	n	luban	laula <u>n</u>	tulen	sin, in	lubasin	l`aulsin	tulin
	(sa)	d	lubad	laulad	tuled	sid, id	lubasid	l`aulsid	tulid
	(ta)	b	lubab	laulab	tuleb	s, is, i	lubas	l`aulis	tuli
	(me)	me	lubame	laulame	tuleme	sime, ime	lubasime	l'aulsime	tulime
	(te)	te	lubate	laulate	tulete	site, ite	lubasite	l'aulsite	tulite
	(nad)	vad	lubavad	laulavad	tulevad	sid, id	lubasid	l`aulsid	tulid
eitav	(ma nad)	ei + Ø	ei luba	ei laula	ei tule	ei + nud	ei lubanud	ei l`aulnud	ei tulnud
jaatav	umbisikuline	takse, dakse, akse	lubatakse	l`auldakse	tullakse	ti, di	lubati	l`auldi	t`uldi
eitav		ei + ta, da	ei lubata	ei l`aulda	ei t`ulda	ei + tud, dud	ei lubatud	ei l'auldud	ei t`uldud

Kindel kõneviis (jätkub)

		täisminevik			enneminevik		
		tunnused	näited	!	tunnused	näited	
aatav	(ma)	olen + nud	olen	lubanud, l'aulnud, tulnud	olin + nud	olin	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(sa)	oled + nud	oled	lubanud, l'aulnud, tulnud	olid + nud	olid	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(ta)	on + nud	on	lubanud, l'aulnud, tulnud	oli + nud	oli	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(me)	oleme + nud	oleme	lubanud, l'aulnud, tulnud	olime + nud	olime	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(te)	olete + nud	olete	lubanud, l'aulnud, tulnud	olite + nud	olite	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(nad)	on + nud	on	lubanud, l'aulnud, tulnud	olid + nud	olid	lubanud, l'aulnud, tulnud
eitav	(ma nad)	ei ole + nud	ei ole	lubanud, l'aulnud, tulnud	ei olnud + nud	ei olnud	lubanud, l'aulnud, tulnud
iaatav	umbisikuline	on + tud, dud	on	lubatud, l'auldud, t'uldud	oli + tud, dud	oli	lubatud, l'auldud, t'uldud
eitav		ei ole + tud, dud	ei ole	lubatud, l'auldud, t'uldud	ei olnud + tud, dud	ei olnud	lubatud, l'auldud, t'uldud

Tingiv kõneviis

		olevik				minevik		
		tunnused	näited			tunnused	näited	
jaatav	(ma)	ks(in)*	lubaks(in)	laulaks(in)	tuleks(in)	oleks(in) + nud	oleks(in)	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(sa)	ks(id)	lubaks(id)	laulaks(id)	tuleks(id)	oleks(id) + nud	oleks(id)	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(ta)	ks	lubaks	laulaks	tuleks	oleks + nud	oleks	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(me)	ks(ime)	lubaks(ime)	laulaks(ime)	tuleks(ime)	oleks(ime) + nud	oleks(ime)lubanud, l`aulnud, tulnud
	(te)	ks(ite)	lubaks(ite)	laulaks(ite)	tuleks(ite)	oleks(ite) + nud	oleks(ite)	lubanud, l'aulnud, tulnud
	(nad)	ks(id)	lubaks(id)	laulaks(id)	tuleks(id)	oleks(id) + nud	oleks(id)	lubanud, l'aulnud, tulnud
eitav	(ma nad)	ei + ks	ei lubaks	ei laulaks	ei tuleks	ei oleks + nud	ei oleks	lubanud, l'aulnud, tulnud
jaatav	umbisikuline**	taks, daks	lubataks	l`auldaks	t`uldaks	oleks + tud, dud	oleks	lubatud, l'auldud, t'uldud
eitav		ei + taks daks	ei lubataks	ei l'auldaks	ei t`uldaks	ei oleks + tud dud	ei oleks	lubatud l'auldud t'uldud

 $^{^{\}ast}$ Pöördelõpud (sulgudes) võivad ära jääda, kui tegija on lausest arusaadav. ** Umbisikulises tegumoes vorme kasutatakse harva.

Kaudne kõneviis

		olevik				minevik			
		tunnused	näited			tunnused	näited		
jaatav	(ma nad)	vat	lubavat	l`aulvat	tulevat	olevat + nud	olevat	lubanud, l	`aulnud, tulnud
eitav		ei + vat	ei lubavat	ei l`aulvat	ei tulevat	ei olevat + nud	ei olevat	lubanud, l	`aulnud, tulnud
jaatav	umbisikuline*	tavat, davat	lubatavat	l`auldavat	t`uldavat	olevat + tud, dud	olevat	lubatud, l	`auldud, t`uldud
eitav		ei + tavat, davat	ei lubatavat	ei l'auldavat	ei t`uldavat	ei olevat + tud, dud	ei olevat	lubatud, l'	auldud, t`uldud

^{*}Umbisikulises tegumoes vorme kasutatakse harva.

^{*} Umbisikulises tegumoes vorme kasutatakse harva.

SEOSED TEGUSÕNA VORMIDE VAHEL

Tegusõna põhivormid on ma-tegevusnimi (nt elama), da-tegevusnimi (nt elada), kindla kõneviisi oleviku 3. pöörde vorm (nt elab) ja tud-kesksõna (nt elatud). Nad kõik on aluseks teiste vormide moodustamisel.

- ma-tegevusnime alusel moodustatakse:
 - → lihtmineviku jaatavad vormid
 - → kaudse kõneviisi oleviku vorm
 - → v-kesksõna
 - → ma-tegevusnime vormid
- da-tegevusnime alusel moodustatakse:
 - → nud-kesksõna
 - → käskiva kõneviisi vormid (v.a ainsuse 2. pööre)
 - → des-vorm
- kindla kõneviisi oleviku ainsuse 3. pöörde alusel moodustatakse:
 - → kindla kõneviisi oleviku muud vormid
 - → tingiva kõneviisi oleviku vormid
 - → käskiva kõneviisi ainsuse 2. pööre
- tud-kesksõna alusel moodustatakse:
- - → umbisikulise tegumoe vormid kõigis kõneviisides

Sõna põhivormi leiad sõnastikust. Teised vormid moodusta nii: võta vajaliku põhivormi tüvi ja lisa selle vormi tunnus, mida moodustad (tunnused on tegusõna vormide tabelites). Iga põhivormi jaoks on tabel, kus on näidatud need vormid, mida saab selle põhivormi alusel moodustada. Kui selle vormi tunnusel on mitu varianti, siis vali sobiv variant põhivormi tunnuse järgi (nt lugeda → lugege, hakata → $hakake, s`aata \rightarrow s`aatke).$

ma-tegevusnime alusel moodustatakse:

ma-tegevusnimi	reeglid reeglid						
		lihtmineviku jaatavad vormid					
lugema	ma → sin/in*	(ma) lugesin h'akkasin s'aatsin tulin					
h`akkama	$\sin \rightarrow \text{sid}$, s/is**, sime, site, sid	(sa) lugesid h'akkasid s'aatsid tulid					
s`aatma	$in \rightarrow id$, i, ime, ite, id	(ta) luges h'akkas s'aatis tuli					
tulema		(me) lugesime h'akkasime s'aatsime tulime					
		(te) lugesite h'akkasite s'aatsite tulite					
		(nad) lugesid h'akkasid s'aatsid tulid					
	→	kaudne kõneviis					
	ma → vat	(ma nad) lugevat h'akkavat s'aatvat tulevat					
	-	v-kesksõna					
	$ma \rightarrow v/ev^{***}$	lugev h`akkav s`aatev tulev					
	-	mas-, mast-, maks-, mata-vormid					
		lugemas h`akkamas s`aatmas tulemas					
		lugemast h'akkamast s'aatmast tulemast					
		lugemaks h'akkamaks s'aatmaks tulemaks					
		lugemata h'akkamata s'aatmata tulemata					

^{*} Mõnel sõnal on ma-tegevusnime ja lihtmineviku vormi tüved erinevad, nt tule+ma-tul+in, s'öö+ma-s'õ+in.

^{**} s/is valik sõltub tunnusele eelnevast häälikust, nt s`aatis, s`eisis, aga k`äis, elas.

^{***} v/ev valik sõltub tunnusele eelnevast häälikust, nt s'aatev, l'aulev, aga 'õppiv, elav.

da-tegevusnime alusel moodustatakse:

da-tegevusnimi	— reeglid	
	→	nud-kesksõna
lugeda	da / ta / a → nud*	lugenud hakanud s`aatnud käinud
hakata		
s`aata		
k`äia		
	>	käsikiv kõneviis, v.a ainsuse 2. pööre (sa)
	da → gu, gem, ge	(ta) lugegu hakaku s`aatku käigu
	ta → ku, kem, ke	(me) lugegem hakakem s'aatkem käigem
	a → ku/gu**	(te) lugege hakake s'aatke käige
	ku → kem, ke	(nad) lugegu hakaku s`aatku käigu
	gu → gem, ge	
	—	des-vorm
	da → des	lugedes hakates s'aates k'äies
	ta → tes	
	$a \rightarrow es$	

^{*} Mõnel sõnal on da-tegevusnime ja nud-kesksõna tüved erinevad, nt t'ull+a-tul+nud, s' $\ddot{u}\ddot{u}+a-s\ddot{o}\ddot{o}+nud$.

^{**} ku/gu valik sõltub tunnusele eelnevast häälikust, n
tv'õtku, 'andku, aga viigu, tulgu.

Kindla kõneviisi ainsuse oleviku 3. pöörde alusel moodustatakse:

kindla kõneviisi oleviku - ainsuse 3. pööre	reeglid						
		kindla kõneviisi olevik	u muud vormid				
l'oeb	$b \rightarrow n$, d, me, te, vad	(ma) l'oen	h`akkan	saadan			
h`akkab		(sa) l'oed	h`akkad	saadad			
saadab		(me) l'oeme	h`akkame	saadame			
		(te) l'oete	h`akkate	saadate			
		(nad) l'oevad	h`akkavad	saadavad			
		(ma nad) ei l'oe	ei h`akka	ei saada			
	-	tingiva kõneviisi olevik					
	$b \rightarrow ksin$, ksid, ks, ksime, ksite, ksid	(ma) l'oeksin	h`akkaksin	saadaksin			
		(sa) l'oeksid	h`akkaksid	saadaksid			
		(ta) l'oeks	h`akka <mark>ks</mark>	saadaks			
		(me) l'oeksime	h`akkaksime	saadaksime			
		(te) l'oeksite	h`akkaksite	saadaksite			
		(nad) l'oeksid	h`akkaksid	saadaksid			
		(ma nad) ei l'oeks	ei h`akka <mark>ks</mark>	ei saadaks			
	+	käskiva kõneviisi ainsuse 2. pööre					
	$b \rightarrow \emptyset$	(sa) l'oe	h`akka	saada			
		(sa) ära l'oe	ära h`akka	ära saada			

tud-kesksõna alusel moodustatakse:

tud-kesksõna –	reeglid				
	→	umbisikulir	ne tegumood	l kõigis kõnev	riisides
l'oetud	tud → takse, ti, ta, tav, taks*, tagu*, tavat*	l'oetakse	hakatakse	saadetakse	käiakse
hakatud	dud → dakse/akse**, di, da, dav, daks*,	l'oeti	hakati	saadeti	k`äidi
saadetud	dagu*, davat*	(ei) l'oeta	hakata	saadeta	k`äida
k`äidud		l'oetav	hakatav	saadetav	k`äidav
		l'oetaks	hakataks	saadetaks	k`äidaks
		l'oetagu	hakatagu	saadetagu	k`äidagu
		l'oetavat	hakatavat	saadetavat	k`äidavat

^{*} Vorme kasutatakse harva.

^{**} Tunnust akse kasutatakse ainult teatud tüüpi verbides, n
tm'üü+dud – müü+akse, t'ul+dud – tull+akse.